

Φύλλο 2^ο της αριθμ. 1521/2013 αποφάσεως του Εφετείου
Αθηνών(18^ο τμήμα)

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Με την από 17-1-2013 και με αριθμό κατάθεσης 31080/1928/2003 αγωγή, ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών ο ενάγων για τη θεμελίωση του αιτήματός του περί επιδικάσεως χρηματικής ικανοποιήσεως, το οποίο και μόνο ενδιαφέρει το παρόν Δικαστήριο, επικαλέστηκε και τα εξής: Ότι ένεκα της υπαίτιας, αυθαίρετης, παράνομης προσβολής του περιουσιακού και ηθικού δικαιώματός του ως δημιουργού των αναφερομένων μουσικών συνθέσεων, που χρησιμοποιήθηκαν χωρίς την άδειά του από την εναγόμενη θεατρική παραγωγή του έργου

που παρουσιάστηκε στο κοινό από 13 Νοεμβρίου του 1996 έως 12 Απριλίου του 1998 στο θέατρο “ ” και από 25 Απριλίου 1998 έως τέλος Μαΐου 1998 στο θέατρο “ ” της Θεσσαλονίκης και είχε μεγάλη επιτυχία, προκλήθηκε σ’ αυτόν τεράστια ηθική βλάβη, εφόσον το έργο του αφενός άνευ της αδειάς του και της αμοιβής του απετέλεσε αντικείμενο εκμετάλλευσης από την εναγομένη, αφετέρου όμως κυρίως τέθηκε υπό αμφισβήτηση η πατρότητά και περιφρονήθηκε από αυτή το δικαίωμα του να εμφανιστεί το όνομά του σε τίτλους και προγράμματα των εν λόγω παραστάσεων ως δημιουργός των επιδίκων μουσικών του συνθέσεων που χρησιμοποιούνταν στην παράσταση προκειμένου να του αποδοθεί ο κοινωνικός έπαινος. Ότι συνακόλουθα εκτός των δικαιωμάτων του πνευματικής ιδιοκτησίας που έχουν προσβληθεί, επλήγη και έχει προσβληθεί κατάφωρα το εν γένει δικαίωμα της προσωπικότητάς του, λόγος για τον οποίο νομιμοποιείται δε να αξιώσει χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης, που ανέρχεται, λαμβανομένων υπόψη του μεγέθους της προσβολής, της κοινωνικής και οικονομικής

κατάστασής αυτών και των διδαγμάτων της κοινής πείρας στο ποσό των 30.000 ευρώ. Με βάση το περιεχόμενο αυτό ζήτησε να υποχρεωθεί η εναγομένη να του καταβάλει το ποσό των 30.000 ευρώ, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής μέχρι την εξόφληση.

Επί της αγωγής αυτής εκδόθηκε η 1982/2004 οριστική απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, η οποία, δέχτηκε εν μέρει την αγωγή κατά το ανωτέρω αίτημα και υποχρέωσε την εναγομένη να καταβάλει στον ενάγοντα για την αποκατάσταση της ηθικής του βλάβης ως εύλογη χρηματική ικανοποίηση το ποσό των 3.000 ευρώ με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της αγωγής μέχρι την εξόφληση.

Την απόφαση αυτή κατά το ανωτέρω μέρος της προσέβαλαν η εναγομένη με την από 6-7-2004 (αριθμός έκθεσης κατάθεσης 5660/2004) έφεση και ο ενάγων με την από 14-10-2004 (αριθμός Β.Α.Β 1152/15-10-2004) αντέφεση. Το παρόν Δικαστήριο με την 544/2005 απόφασή του, συνεκδικάζοντας την έφεση και την αντέφεση, δέχτηκε αυτές τυπικά, δέχτηκε την έφεση κατ' ουσίαν, απέρριψε την αντέφεση κατ' ουσίαν και απέρριψε την ένδικη αγωγή ως αόριστη κατά το αίτημα της χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης.

Κατά της ανωτέρω απόφασης του παρόντος Δικαστηρίου ο ενάγων άσκησε την από 25-1-2008 αίτηση αναίρεσης, επί της οποίας εκδόθηκε η 1030/2010 απόφαση του Α1 Τμήματος του Αρείου Πάγου, με την οποία αναιρέθηκε εν μέρει η 544/2005 απόφαση του Δικαστηρίου τούτου, κατά το ως άνω μέρος, κρίνοντας ότι η αγωγή κατά το αίτημα αυτής για επιδίκαση του ανωτέρω ποσού ως χρηματικής ικανοποίησης είναι επαρκώς ορισμένη και παρέπεμψε την υπόθεση για περαιτέρω εκδίκαση μόνο κατά το αναιρούμενο μέρος της στο παρόν Δικαστήριο συντιθέμενο από άλλους δικαστές. Με την από 20-1-2012 κλήση του ενάγοντος, έχουν εισαχθεί για συζήτηση οι προαναφερόμενες έφεση και αντέφεση κατά της 1982/2004 οριστικής απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών κατά το μέρος που έκρινε επί του αγωγικού αιτήματος της χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης (άρθρα 579 παρ. 1, 580 παρ.3, 581 παρ.1 και 2 ΚΠολΔ).

απορρίφθηκε
Εισηγήτρια

Κουβίτσου

μη

Όπως προκύπτει από την προσκομιζόμενη και επικαλούμενη από τον εφεσίβλητο-αντεκκαλούντα-ενάγοντα με αριθμό 9025Δ/7-3-2012 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο Πειραιά αντίγραφο της ανωτέρω από 20-1-2012 κλήσης του εφεσιβλήτου-αντεκκαλούντος-ενάγοντος με την πάνω σ' αυτή πράξη ορισμού δικασίμου και κλήση για συζήτηση για τη δικάσιμο της 10-5-2012, κατά την οποία και αναβλήθηκε για τη δικάσιμο της 27-9-2012 και ακολούθως για την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας (31-1-2013) με σχετική σημείωση στο πινάκιο, επιδόθηκε με επιμέλεια του νομότυπα και εμπρόθεσμα στην εκκαλούσα-αντεφεσίβλητη-εναγομένη, η οποία δεν εμφανίστηκε κατά την εκφώνηση της υπόθεσης από τη σειρά του οικείου πινακίου, ούτε κατέθεσε δήλωση κατ' άρθρο 242 παρ.2 ΚΠολΔ. Συνεπώς πρέπει να δικαστεί ερήμην, και η μεν υπό κρίση έφεσή της να απορριφθεί λόγω της ερημοδικίας, ως προς δε την υπό κρίση αντέφεση η διαδικασία, να προχωρήσει σαν να ήταν η διάδικος αυτή παρούσα, σύμφωνα με το άρθρο 524 παρ.3,4 ΚΠολΔ(βλ. ΑΠ 141/2005, ΕΦΠΕΙΡ 329/2010, ΝΟΜΟΣ). Τα δικαστικά έξοδα του εφεσιβλήτου-ενάγοντος πρέπει να επιβληθούν στην εκκαλούσα-εναγομένη, αφού υποβάλλεται το σχετικό νομικό αίτημα, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό(άρθρα 183, 191παρ.2 ΚΠολΔ)

Κατά την παράγραφο 2 εδ. α του άρθρου 65 του ν. 2121/1993, όποιος υπαιτίως προσέβαλε την πνευματική ιδιοκτησία ή τα συγγενικά δικαιώματα άλλου υποχρεούται σε αποζημίωση και ικανοποίηση της ηθικής βλάβης. Με τη διάταξη αυτή ενσωματώνεται στο δίκαιο της πνευματικής ιδιοκτησίας βασικά η ρύθμιση του άρθρου 914 του ΑΚ, καθώς και οι αντίστοιχες ρυθμίσεις των άρθρων 57 εδ. γ, 59, 60 εδ. β και 932 του ίδιου Κώδικα, το πραγματικό δε του κανόνα δικαίου που περιέχει η εν λόγω διάταξη, για ότι αφορά την αποζημίωση και την ηθική βλάβη, προϋποθέτει (περιλαμβάνει) υπαιτιότητα και προσβολή της πνευματικής ιδιοκτησίας (ή του συγγενικού δικαιώματος),

παράνομη δηλαδή συμπεριφορά (βλ. ΑΠ 1030/2010, προσκομιζόμενη). Κατά τον προσδιορισμό του ποσού της αιτούμενης χρηματικής ικανοποίησης το Δικαστήριο λαμβάνει υπόψη τα πραγματικά περιστατικά που οι διάδικοι έθεσαν υπόψη του, ήτοι το βαθμό πταίσματος του υπόχρεου, το είδος και τη βαρύτητα της προσβολής, την ηλικία του δικαιούχου και την κοινωνική και οικονομική κατάσταση των μερών, ενώ συνεκτιμάται και το τυχόν συντρέχον πταίσμα του δικαιούχου (βλ. ΑΠ 654/2009, ΝΟΜΟΣ). Οι ως άνω συνθήκες λαμβάνονται υπόψη για να καθορισθεί το εύλογο χρηματικό ποσό για την ικανοποίηση του παθόντος, το δε δικαστήριο αποφασίζει γι' αυτά με μη υποκείμενη σε αναιρετικό έλεγχο ελεύθερη κρίση, που δεν πρέπει να υπερβαίνει τα ακραία λογικά όρια της διακριτικής του ευχέρειας (βλ. ΑΠ 79/2010, ΑΠ 1166/2009, ΝΟΜΟΣ).

Η υπό κρίση αγωγή κατά το αίτημα αυτής για επιδίκαση του ανωτέρω ποσού ως χρηματικής ικανοποίησης από την ως άνω αιτία είναι νόμιμη και επαρκώς ορισμένη, ως περιέχουσα τα στοιχεία που απαιτούνται από τη διάταξη του άρθρου 216 παρ.1 ΚΠολΔ και τις αναφερόμενες στη μείζονα σκέψη διατάξεις των άρθρων 65 παρ. 1 εδ.α του ν. 2121/1993, 57 εδ. γ, 59, 60 εδ. β, 914 και 932 ΑΚ, οι οποίες και εφαρμόζονται στην προκείμενη περίπτωση, σημειούμενου ότι η κρίση του Αρείου Πάγου ως προς το κριθέν νομικό ζήτημα που επέλυσε δεσμεύει το παρόν Δικαστήριο (άρθρο 580 παρ.4 ΚΠολΔ). Συνεπώς, αφού για το αντικείμενο της αγωγής έχει καταβληθεί το προσήκον τέλος δικαστικού ενσήμου με τις ανάλογες επιβαρύνσεις υπέρ τρίτων, όπως τούτο προκύπτει από την επισκόπηση της εκκαλουμένης απόφασης, πρέπει να εξεταστεί και κατ' ουσίαν, αφού με την υπό κρίση αντέφεση ο αντεκκαλών-ενάγων παραπονείται για πλημμελή εκτίμηση των αποδείξεων ως προς το ύψος του ποσού που επιδικάστηκε με την προσβαλλόμενη απόφαση του Πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου.

Από την εκτίμηση των ενόρκων καταθέσεων των μαρτύρων, που περιέχονται στα ταυτάριθμα με την εκκαλουμένη πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης του Πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου, την 16186/27.10.2003 ένορκη βεβαίωση ενώπιον της Ειρηνοδίκη Αθηνών, η οποία έχει ληφθεί με επιμέλεια του αντεκκαλούντος -ενάγοντος, ύστερα από

Handwritten signature

προηγούμενη νομότυπη κλήτευση της αντιδίκου του, κατ' άρθρο 270 παρ.2 ΚΠολΔ (βλ. την 1480Γ/ 22.10.2003 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο Πειραιώς

καθώς και όλα τα έγγραφα που νόμιμα προσκομίζει και επικαλείται ο αντεκκαλών-ενάγων, για να χρησιμεύσουν είτε προς άμεση απόδειξη είτε για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, αποδεικνύονται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά : Ο αντεκκαλών-ενάγων

είναι απόφοιτος του Εθνικού Ωδείου και της Ecole Normale του Παρισιού. Έχει δημιουργήσει πολλές πρωτότυπες μουσικές συνθέσεις με τις έχουν επενδυθεί κυρίως τηλεοπτικά προγράμματα και διαφημίσεις. Οι μουσικές συνθέσεις που χρησιμοποιήθηκαν για τη μουσική επένδυση της εκπομπής

που μεταδιδόταν από τον τηλεοπτικό σταθμό STAR CHANNEL κατά τη χρονική περίοδο 1996-1998 καθώς και των ειδήσεων του ίδιου καναλιού είναι έργα του αντεκκαλούντος - ενάγοντος.

Η αντεφesiβλητη -εναγομένη είναι
θεατρική παραγωγός του έργου των
συγγραφέων που παρουσιάστηκε στο

κοινό από 13 Νοεμβρίου του 1996 έως 12 Απριλίου του 1998 στο
θέατρο " και από 25 Απριλίου 1998 έως το τέλος Μαΐου 1998

στο θέατρο " της Θεσσαλονίκης. Αυτό ήταν θεατρικό
έργο πρόζας, διάρκειας περίπου δύο ωρών, με κοινωνικό και σατυρικό
περιεχόμενο. Κατά τη διάρκεια της παράστασης ακούγονταν διάφορα
τμήματα μουσικών σημάτων από ειδήσεις και εκπομπές διαφόρων
τηλεοπτικών σταθμών. Επίσης ακούγονταν και το σήμα των ειδήσεων
του τηλεοπτικού σταθμού STAR CHANNEL και της εκπομπής

που όπως προαναφέρθηκε είχε συνθέσει ο αντεκκαλών-
ενάγων.

Τα μουσικά ακούσματα αυτά τα οποία ήταν ευρύτατα γνωστά στο κοινό λόγω της χρήσης τους από τις συγκεκριμένες τηλεοπτικές εκπομπές ακούγονταν σε χρονικά σημεία παύσης της δράσης των ηθοποιών και για το ελάχιστο χρονικό διάστημα των 45 δευτερολέπτων. Δεν αποτελούσαν μουσική υπόκρουση μιας συγκεκριμένης σκηνής αλλά ακούγονταν κατά τη διάρκεια των διακοπών που μεσολαβούσαν στη ροή του έργου από τη μία σκηνή στην άλλη. Δεν είχαν κάποια συγκεκριμένη άμεση σύνδεση με την σκηνή που προηγήθηκε ή με αυτήν που θα επακολουθούσε αλλά παρέπεμπαν στη γενικότερη επιρροή, κυρίως των τηλεοπτικών ^{στον} πληθυσμό. Επί πλέον πρόκειται για ήχους οι οποίοι ήταν ευρύτατα γνωστοί στο κοινό λόγω της χρήσης τους από τις συγκεκριμένες τηλεοπτικές εκπομπές και τέθηκαν για να διανθίσουν κατά κάποιο τρόπο ορισμένες σκηνές χωρίς από τη χρήση τους να προάγεται η εξέλιξη του έργου και να καθίστανται σημαντικό μέρος της όλης παράστασης, η οποία είναι δυνατό να λειτουργήσει και να εξελιχθεί χωρίς αυτές. Όλες οι ως άνω μουσικές συνθέσεις δηλαδή όλα τα σήματα των εκπομπών που ακούσθηκαν στην παράσταση, διάρκειας 127 λεπτών, καταλάμβαναν χρονικά συνολικά δώδεκα περίπου λεπτά, έτσι ώστε καθεμία να καλύπτει μερικά δευτερόλεπτα και να μην αποτελεί βασικό τμήμα του έργου ή να το επενδύει μουσικά. Η ανωτέρω χρήση εκ μέρους της εναγόμενης των μουσικών συνθέσεων του αντεκκαλούντος -ενάγοντος έστω και με τα συγκεκριμένα χαρακτηριστικά ήτοι της βραχείας διάρκειας και της έλλειψης ιδιαίτερης σύνδεσης με την εξέλιξη και την πλοκή του έργου, χωρίς την άδεια του δημιουργού τους, αποτελεί παράνομη πράξη, αφού προσβλήθηκε το απόλυτο δικαίωμα του να αποφασίζει τον χρόνο, τόπο και τον τρόπο κατά τους οποίους το έργο του θα εμφανιστεί στο κοινό και η συγκεκριμένη πράξη της αντεφεσίβλητης -εναγόμενης είναι παράνομη και υπαίτια, αφού γνώριζε ότι όφειλε να λάβει προηγούμενα την άδεια του συνθέτη για να χρησιμοποιήσει τις ως άνω μουσικές συνθέσεις στο έργο που παρουσιάστηκε στο κοινό. Όλα τα ανωτέρω κρίθηκαν με την 544/2005 απόφαση του Δικαστηρίου τούτου, η οποία με βάση τις ανωτέρω παραδοχές και με το δεδομένο ότι η χρήση των άνω μουσικών συνθέσεων είχε δευτερεύοντα χαρακτήρα σε σχέση με το

ομοίων
by dh

ρήθηκε
τηγήτρια

υβρίων

λη

όλο έργο ακούγονταν για πολύ μικρό χρονικό διάστημα και δεν συνδέονταν, καθόριζαν ή επηρέαζαν άμεσα την πλοκή, καθόρισε την από τη διάταξη του άρθρου 65 παρ. 2 του ν.2121/1993 προβλεπόμενη αποζημίωση με βάση το ποσό που αυτός συνήθως θα λάμβανε αν οι συγκεκριμένες μουσικές του συνθέσεις παρουσιάζονταν μετά από άδεια στη συγκεκριμένη παράσταση και το οποίο ανερχόταν σε 500 ευρώ και διπλασιαζόμενο κατά την εν λόγω διάταξη σε 1.000 ευρώ. Η απόφαση αυτή κατά το άνω μέρος, έχει καταστεί ήδη αμετάκλητη, μετά την απόρριψη της ανωτέρω αναφερόμενης αναίρεσης κατά το μέρος που αφορούσε την αποζημίωση του αντεκκαλούντος –ενάγοντος και τα κριθέντα δεσμεύουν το παρόν Δικαστήριο που επιλαμβάνεται της ίδιας υπόθεσης(βλ. ΑΠ 95/2012 ΝΟΜΟΣ).

Περαιτέρω αποδείχτηκε ότι η αντεφεσίβλητη-εναγομένη με τις ανωτέρω περιγραφόμενες παράνομες και υπαίτιες πράξεις της προσέβαλε την πνευματική ιδιοκτησία του αντεκκαλούντος –ενάγοντος, ο οποίος υπέστη ηθική βλάβη εφόσον το έργο του αφενός χωρίς την άδεια του και χωρίς την καταβολή της αμοιβής του απετέλεσε αντικείμενο εκμετάλλευσης από την αντεφεσίβλητη-εναγομένη, αφετέρου όμως κυρίως τέθηκε υπό αμφισβήτηση η πατρότητα και περιφρονήθηκε από αυτή το δικαίωμα του να εμφανιστεί το όνομά του σε τίτλους και προγράμματα των γενομένων παραστάσεων ως δημιουργού των επιδίκων μουσικών του συνθέσεων που χρησιμοποιούνταν στην παράσταση προκειμένου να του αποδοθεί ο κοινωνικός έπαινος. Συνεπώς εκτός των δικαιωμάτων του πνευματικής ιδιοκτησίας, έχει προσβληθεί το δικαίωμα της προσωπικότητάς του, και για το λόγο αυτό δικαιούται χρηματική ικανοποίηση λόγω της ηθικής βλάβης που υπέστη. Το ποσό που πρέπει να επιδικαστεί, λαμβανομένων υπόψη της βαρύτητας του πταίσματος της αντεφεσίβλητης – εναγομένης, του μεγέθους της προσβολής, που είχε διάρκεια από 13-11-1996 έως 12-4-1998 και από 25-4-1998 έως 31-5-1998, της

κοινωνικής και οικονομικής κατάστασης των διαδίκων ανέρχεται σε 7000 ευρώ, το οποίο κρίνεται εύλογο. Συνεπώς το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, το οποίο με την εκκαλουμένη απόφασή του επιδίκασε στον αντεκκαλούντα -ενάγοντα για την ανωτέρω αιτία το ποσό των 3.000 ευρώ, έσφαλε ως προς την εκτίμηση των αποδείξεων, γι' αυτό πρέπει να γίνει δεκτή ως ουσιαστικά βάσιμη η υπό κρίση αντέφεση, να εξαφανιστεί η εκκαλουμένη απόφαση κατά το άνω μέρος, να κρατηθεί η υπόθεση από το Δικαστήριο και να δικάσσει η υπόθεση κατά το μέρος αυτό (άρθρο 535 παρ.1 ΚΠολΔ, να γίνει εν μέρει δεκτή η από 17-1-2003 αγωγή κατά το αίτημα χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης και να υποχρεωθεί η αντεφεσίβλητη -εναγομένη να καταβάλει στον αντεκκαλούντα -ενάγοντα το ποσό των επτά χιλιάδων (7.000) ευρώ, με το νόμιμο τόκο από την επόμενη μέρα της επίδοσης της αγωγής μέχρι την εξόφληση.

Τέλος πρέπει να οριστεί το νόμιμο παράβολο ερημοδικίας για την περίπτωση άσκησης ανακοπής ερημοδικίας (άρθρα 501, 502 παρ1, 505 παρ2 ΚΠολΔ) και να καταδικαστεί η αντεφεσίβλητη -εναγομένη στα δικαστικά έξοδα του αντεκκαλούντος -ενάγοντος και για τους δυο βαθμούς δικαιοδοσίας, αφού υποβάλλεται το σχετικό νόμιμο αίτημα, (άρθρα 178, 183, 191 παρ2 ΚΠολΔ), κατά οριζόμενα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Συνεκδικάζει ερήμην της εκκαλούσας-αντεφεσίβλητης-εναγομένης την από 6-7-2004 έφεση και την από 14-10-2004 αντέφεση.

Ορίζει το παράβολο ερημοδικίας σε διακόσια (200) ευρώ για την περίπτωση άσκησης ανακοπής ερημοδικίας κατά της παρούσας απόφασης

Απορρίπτει την από 6-7-2004 έφεση κατά της 1982/2004 οριστικής απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών κατά το μέρος που έκρινε επί του αιτήματος της από 17-1-2003 αγωγής περί χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης.

Επιβάλλει στην εκκαλούσα τα δικαστικά έξοδα του εφεσιβλήτου, τα οποία ορίζει σε εξακόσια (600) Ευρώ

εφεσίβλητη
αγωγή

τουβιδου

Φύλλο 6^ο της αριθμ. 1521/2013 αποφάσεως του Εφετείου

Αθηνών(18^ο τμήμα)

Δέχεται την από 14-10-2004 αντέφεση κατ' ουσίαν κατά το ίδιο ανωτέρω μέρος

Εξαφανίζει την 1982/2004 οριστική απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών κατά τη διάταξη με την οποία επιδικάζει στον αντεκκαλούντα -ενάγοντα το ποσό των 3.000 ευρώ, ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης.

Κρατεί την υπόθεση και δικάζει την από 17-1-2003 αγωγή κατά το άνω μέρος

Δέχεται εν μέρει την αγωγή κατά το αυτό μέρος

Υποχρεώνει την αντεφεσίβλητη-εναγομένη να καταβάλει στον αντεκκαλούντα -ενάγοντα το ποσό των επτά χιλιάδων (7.000) ευρώ, με το νόμιμο τόκο από την επόμενη ημέρα της επίδοσης της αγωγής μέχρι ^{Θεωρήθηκε} την εξόφληση. _{Η Εισηγήτρια}

Επιβάλλει στην αντεφεσίβλητη-εναγομένη μέρος των δικαστικών ^{Κουβίδου} εξόδων του αντεκκαλούντος -ενάγοντος και των δύο βαθμών δικαιοδοσίας, τα οποία ορίζει σε οκτακόσια (800) Ευρώ.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε στην Αθήνα στις 14 Μαρτίου 2013 και δημοσιεύτηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 29 Μαρτίου 2013, χωρίς να παρίστανται οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοί τους δικηγόροι.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Υπογράφεται μόνο από τον
Υπόσπαστή ο Γραμματέα
και να δέσει.

Την παρούσα απόφαση εφάρμοζε να εκτελεσθεί
κάθε δικαστικός Επιμελητής, Εφόσον των ζητηθεί
Εισαγγελέας, Διοικητές, Αξιωματικοί και όλα
τα αρμόδια όργανα της δημόσιας Δύναμης
υποχρεούνται να βοηθήσουν να εκτελεσθεί
η απόφαση αυτή, εφόσον τους ζητηθεί νόμιμα.

Αθήνα 1.8.ΟΚΤ. 2013.....

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Ευφροσύνη Καλογραίου - Ευαγγέλου

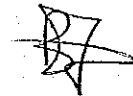
ΧΑΡΙΛΑΟΣ Σ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Βαβίγειος

Τσιουέδρας
(Α.Μ. 24680
Ο.Σ.Α.)

ΧΑΡΙΛΑΟΣ Σ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Παρέλαβα τα απόγραφο
22-10-13

Αριθμός 733/13

Α' απόγραφο εκτελεστέ δόθηκε στο
δικηγόρο Εγγ. Ρούβαν.....

αφού πληρώθηκαν ΕΥΡΩ 515,66.

..... για τόλη απογράφου
(κεφαλαίου και τόκων) όπως προκύπτει

από το διπλότυπο 4759200/13.

Αθήνα 1.8.ΟΚΤ. 2013.

ΕΛΛΕΥ ΤΟ ΑΠΟΓΡΑΦΟ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ